

Strony w postępowaniu głównym

Markus D.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. ⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą 2004/27/WE z dnia 31 marca 2004 r. ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że substancja lub połączenie substancji w rozumieniu tego przepisu, które jedynie zmieniają funkcje fizjologiczne — a więc ich nie odzyskują lub nie poprawiają — należy uważać za produkt leczniczy tylko wtedy, jeśli mają one korzyści terapeutyczne lub w każdym razie mają działanie powodujące pozytywną zmianę funkcjonowania organizmu? Czy pojęcie produktu leczniczego zawarte w dyrektywie nie obejmuje zatem substancji lub połączenia substancji, które są spożywane wyłącznie ze względu na swoje wywołujące stan odurzenia działanie psychoaktywne i są przy tym w każdym razie szkodliwe dla zdrowia?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE (Dz.U. L 136, s. 34)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 2 lipca 2013 r. — H. T. przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-373/13)

(2013/C 325/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H. T.

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Pytania prejudycjalne

1) a) Czy uregulowanie w art. 24 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2004/83/WE ⁽¹⁾ dotyczące obowiązku państw członkowskich do wydania zezwolenia na pobyt osobom, którym przyznano status uchodźców, należy przestrzegać również w przypadku uchylecia wydanego już zezwolenia na pobyt?

b) Czy stąd przepis ten należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uchyleciu albo zakończeniu ważności zezwolenia (np. poprzez wydalenie na

podstawie prawa krajowego) osoby legitymującej się statusem uchodźcy, jeżeli spełnione nie są spełnione przesłanki z art. 21 ust. 3 w związku z ust. 2 dyrektywy 2004/83/WE lub gdy zachodzą „istotne powody z zakresu bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego” w rozumieniu art. 24 ust. 1 akapit 1 dyrektywy 2004/83/WE?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania w punkcie 1:

a) W jaki sposób należy dokonać interpretacji podstawy wyłączenia polegającej na „istotnych powodach z zakresu bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego” w art. 24 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2004/83/WE w świetle zagrożeń wynikających ze wspierania organizacji terrorystycznej?

b) Czy mogą wystąpić „istotne powody z zakresu bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego” w rozumieniu art. 24 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2004/83/WE, gdy osoba z przyznanym statusem uchodźcy wspierała PKK m.in. poprzez zbiórkę darowizn oraz regularny udział w zgromadzeniach ideowo bliskich PKK, nawet jeśli nie są spełnione przesłanki złamania zasady non-refoulement zgodnie z art. 33 ust. 2 konwencji genewskiej i tym samym przesłanki z art. 21 ust. 2 dyrektywy 2004/83/WE?

3) W przypadku udzielenia na pytanie 1 lit. a) odpowiedzi przeczącej:

Czy uchylenie wzgl. zakończenie obowiązywania zezwolenia na pobyt udzielonego uchodźcy (np. poprzez wydalenie z terytorium na podstawie prawa krajowego) jest dopuszczalne z punktu widzenia prawa Unii wyłącznie przy spełnieniu przesłanek z art. 21 ust. 3 w związku z ust. 2 dyrektywy 2004/83/WE (wzgl. analogicznie brzmiącego późniejszej regulacji dyrektywy 2011/95/WE)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości [treści] przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Den Haag (Niderlandy) w dniu 22 lipca 2013 r. — FNV Kunsten Informatie en Media przeciwko Staat der Nederlanden

(Sprawa C-413/13)

(2013/C 325/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Den Haag